

saadanne Forholdsregler, at det ved Afstemningen kom til Prøve, om der var det halve Antal Stemmer for Candidaten, eller ikke. Var der saa Halvdelen, ja, saa var Sagen jo afgjort; men var der ikke Halvdelen, saa var jo som en Folge deraf, Valghandlingen spildt, og saa havde den Anden ganske roligt ved næste Valg kunnet stille sig frem; thi saa vidste han, at den anden Candidat ingen Udfigter havde for sig. Det er af den Art Midler, man ikke bør give nogen Gaandskrækning; man er fuldkomment fri for dem, naar man siger: der, hvor der kun er een Candidat stillet paa lovlig Maade af en berettiget Stiller, og der ellers ikke er andre Grunde, som gjøre Valget ugyldigt, eller hvorved der kunde skee Indsigelse, der er han valgt ved sin Tilstedeværelse. Valghandlingen foregaaer jo som sædvanligt; men der følger ingen Kaaring derpaa, thi det er ikke Noget at udraabe som en Anerkjendelse, at han er det. Det er at gjøre formeget af den simple Ting, at han er tilstede, og at forsøge en saadan Valghandling for at vide, om der har været et tilstrækkeligt Antal Mænd, som have villet stille ham, siden der ikke har været Noget, som har formaaet at stille en Anden, det forekommer mig er at slippe den hele politiske Virksomhed. Det er Grundene, der have bevæget mig til at fremlægge dette Lovforslag og, jeg kan sige, til de enkelte Bestemmelser i samme.

Alberti: Jeg skal være meget villig til at anerkjende den ærede Forslagsstillers Fortjeneste af det nuværende Valgsystems Indførelse; men jeg maa dog paa det Bestemteste udtale mig imod, at den Forandring, som han ved § 1 i Forslaget forsøger at faae indført i det nugældende Valgsystem, skulde blive til Lov; det er denne Bestemmelse om, at Candidaten ikke skal være pligtig til at fremstille sig personlig for sine Vælgere. Saavidt jeg har forstaaet den ærede Forslagsstiller, saa støtter han egentlig Forslaget derpaa, at der skal være indtraadt saadanne Tilfælde, hvor Candidaten

er udebleven, uden egentlig at have havt lovligt Forsald, men er dog bleven borte, støttende sig til Skinatester. Saavidt jeg har Kendskab til Valgenes Udfald de fire Gange, der har været Valg til Folkeathinget, saa troer jeg, at det er ganske enkeltviiis, at Candidaten har undladt at fremstille sig personligt; det er muligt, at der har været saadanne Tilfælde som de, der bleve paapegede af den ærede Forslagsstiller; men, naar man lægger Mærke til, at der i Medfør af den nugældende Valglov har været afholdt Valg 400 Gange i det Mindste, saa vil man maaskee ikke endda kunne opvise 10 Exempler paa, at den paagældende Candidat personlig er udebleven fra Valgstedet. Jeg nævner dette, for at bringe den ærede Forslagsstiller til at opgive Tallet paa saadanne Tilfælde. Naar man fik Tallet frem, saa vilde man maaskee kunne faae at see, at der var just ikke megen Grund til at lægge Vægt paa et saadant Datum. Men, om der nu endogaa i enkelte Tilfælde havde fundet Misbrug af Løgesattester Sted, eller om en Valgbestyrrelse endogaa i visse Tilfælde havde afgiven et urigtigt Skjøn om, hvorvidt den eller den Candidat havde havt lovligt Forsald, saa vilde jeg for min Part dog ikke ansee dette for at berettige til en Forandring i en af de væsentligste Bestemmelser i Valgloven. Jeg anseer Candidatens Tilstedeværelse paa Valgstedet for at være en væsentlig Deel af selve Kaaringen; jeg troer, at Valgloven i Almindelighed er opfattet saaledes, at til Kaaringen og hvad dermed staaer i Forbindelse hører en Forhandling mellem Candidaten og hans Vælgere; om denne Forhandling bliver frugtbar eller ikke, det er naturligviiis beroende paa Omstændighederne; men jeg er overbevist om, at Intet har i den Grad bidraget til at opvække og vedligeholde det politiske Liv og Kjærlighed til vor Forfatning som den Maade, hvorpaa Valghandlingens Foretagelse er foreskrevet i Valgloven, og den Maade, hvorpaa der hidtil i det Hele taget er foregaaet Valg.